

במדינה

(המשך מעמוד 15)

כי הם דור שביצע בארץ. כי בן-ציון שו-קרי, נהג מונית שכיר באשדוד, חושב לרדת עם משפחתו לקנדה. "במדינה הזאת", אמר השבוע, "נותנים לעולים החדשים את כל הזכויות והעדיפות. לילדי הארץ, כמוני, אין שום זכות. אז בבקשה, שהעולים יעשו פה את השירות הצבאי, לא אני".

בעת שירות בן-ציון שוקרי בצה"ל, הוא איבד את כושרו הגופני הגבוה. כתוצאה מכך הוא עובד מזה שמונה שנים כנהג מונית שכיר. לפני שבע שנים הגיש בקשה לקבלת רשיון משלו, כדי שיוכל לפרנס כראוי את אשתו ושני ילדיו. מאז החלה עבודתו דרך יסורים, שנמשכה ללא סוף וללא רשיון. הוא כתב תזכירים ובקשות ללא סוף, השתתף בעשרות פגישות ודיונים — שום דבר לא עזר. רשיון למונית לא יצא מזה. כל פעם, כשהיה על סף קבלת הרשיון היה מתרחש משהו. על פי רוב היה זה בואו של עולה חדש לאשדוד שביקש רשיון למונית וזכה בו, לפניו.

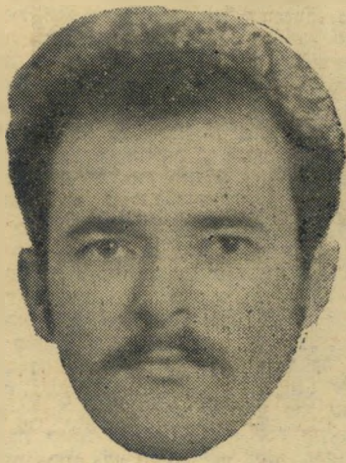
דחייה בלי נימוקים. שוקרי ערך רשימה שלימה של אנשים שזכו ברשיונות למונית באשדוד ממשרד-התחבורה, למרות שהגישו את בקשותיהם הרבה אחרי ולא היו ראויים להם כמוהו.

חלק מהם היו עולים חדשים, שטענו כי היו נהגי מוניות בחו"ל. הסתבר שההוכחות שהביאו לכך לא אומתו דיין (עד כדי טענת זיוף), ובכל זאת קיבלו רשיונות. אחרים שזכו ברשיונות היו נהג אנד ונהג בשרות משרד הנואר. לא רק זאת, בן-ציון שוקרי טוען כי שניים מבין אלה, שקיבלו את הרשיונות ממשרד-התחבורה, הם בעלי הרשעות סליליות קודמות שבגללן אסור היה למשרד-התחבורה להעניק להם רשיונות.

את כל טענותיו אלה הגיש שוקרי בצור-על-תנאי שביקש מבית-המשפט העליון, נגד שר-התחבורה, המפקח על התעבורה, וועדת המוניות, באמצעות עורך-הדין יהודה בן-זאב, שהיה בשעתו יועץ-משפטי במשרד-התחבורה.

בית-המשפט העליון נענה לעתירה, הוציא את הצו המבוקש וציווה על שר-התחבורה ועוריו לנמק מדוע לא תינתן גם לשוקרי זכות ציבורית למונית באשדוד. הנימוקים נמסרו בתצהירים.

בחודשים שחלפו מאז אוקטובר 1970, בו ניתן הצו-על-תנאי, האמין שוקרי כי הטיעור נים וההוכחות שפרש בעתירתו, ישכנעו את בית-המשפט העליון כי נגרם לו עוול משווע. בעוד שאחרים, שלא היו זכאים לכך, קיבלו רשיונות, נחתה הוא ללא סוף למרות שהיה

נהג מונית שוקרי
"שהעולים יילכו לצפת"

מצוייד בהמלצה מראש-עירי, המהנדס צבי צילקר, שתמך בבקשתו להעניק לו רשיון למונית.

השבוע התאכזב שוקרי. בית-המשפט הי-עליון, בשבתו כבית-דין גבוה לצדק, דחה את עתירתו ולא הפך אותה לצו החלטת ה-נימוקים לדחייה יפורסמו במועד מאוחר יר-תר. יתכן שאז כבד לא יהיה שוקרי בארץ.

רק תוצאה אחת היתה למאבקו: אחרי ש-משרד-התחבורה העניק רשיון למונית לזאב-ידידיה, למרות שהיתה לו שורה של הרשעות סליליות, שוקל עתה המפקח על התע-בורה את האפשרות לשלילת רשיון זה.

בחמש יבשות תבל
מרה
קדרה

העליון הראשונות - באקר האחרון

נעלי "מרה" להשיג בחנויות הנועליים הנבחרות:

ראשליצ א.א.א. רוסשילר 52	ירושלים אחים פרידמן יפו 15	חיפה דן-גבריאלי הרצל 20/18	רמת-גן ויה ביאליק 46	תל-אביב גלזרים דיונון 122
פתח-תקה דורינא חובבי ציון 15	פריימן את בין יפו 45	חדרה אביב הנשיא 49	חולון לידי שוקר 52	מיקולינסקי אלובי 45
באר-שבע פרקליון הרצל 76	קואפורט בן-יהודה 23	נתניה גזית הרצל 24, ככר ציון	בת-ים טופז בלפור 41	פאר דיונון 97
	רחובות באום הרצל 70	חן הרצל 14	פומרניץ אלובי 33 דיונון 150	

פרסום בורנשטיין-הרליי ← צילום: מולה - הרמתי